

ето какво ще направя: омръзна ми вече да играя съ тази мишка, но тя е хубава и може нѣкой да я купи, а съ парите и азъ ще си купя хубавъ подаръкъ отъ панаира“.

Взе котката мишката и тръгна съ пчелата и кокошката.

Вървѣха, вървѣха, докато срещнаха едно куче. Кучето

заравяше една голѣма кость въ земята. Като видѣ пчелата, кокошката и котката каза: „Добро утро! Накѫде тѣй?“ А тѣ отговориха: „Търсимъ нѣкой да купи този медъ, тѣзи яйца и тази мишка: после ще идемъ на панаира и съ парите ще си купимъ хубави подаръци.“

„Добре“, рече кучето, „азъ не мога да купя тѣзи нѣща, защото нѣмамъ пари, но ето какво ще направя: мене не ми трѣбва вече тази кость, азъ ще я изровя пакъ отъ земята, и ще дойда съ васъ, все може нѣкой да я купи. И азъ ще дойда на панаира и ще си купя хубавъ подаръкъ.“

Взе кучето костъта и тръгнаха всички. По пътя срещна-

ха единъ охлювъ, който пълзвѣше съ черупката си на грѣбъ. Като видѣ пчелата, кокошката, котката и кучето, охлювътъ рече: „Добро утро! Кѫде сте поели така?“ А тѣ отговориха: „Търсимъ нѣкой да купи този медъ, тѣзи яйца, тази мишка и тази кость. Следъ това ще идемъ на панаира и съ парите ще си купимъ хубави подаръци.“

„Добре“, каза охлювътъ, „азъ не мога да ви купя тѣзи нѣща, защото нѣмамъ пари, но ето какво ще направя: тази черупка на гърба ми, много ми тежи и топли. Омръзна ми вече да я нося. Ще дойда съ васъ, може нѣкой да я купи. Тогава и азъ ще си купя хубавъ подаръкъ отъ панаира.“

Тръгнаха всички по-нататъкъ. Срещнаха една оса. Осата, като ги видѣ, извила: „Добро утро, кѫде тѣй?“ Тѣ ѝ показаха меда, яйцата, сивата мишка, кокъла и черупката, па казаха: „Търсимъ нѣкой да купи всичките тѣзи нѣща. Съ парите ще отидемъ на панаира да си купимъ хубави подаръци.“

„Добре“, рече осата, „азъ не мога да купя тѣзи нѣща, нѣмамъ пари, и нѣмамъ нищо за продаване, освенъ жилото ми, само че кой ще ти купи жило! Но ето какво да напра-